

forslag, der indførte Forbedringer paa mange Omraader uden at indføre noget daarligt til Gængæld. Hvis man saa vilde sige: Det blev maaske ikke Lov, saa svarer jeg: Det danske Folketing er ikke Skyld deri, det bliver de andre Faktorer, vi have gjort alt for det, vi kunde. Det havde været lettere at tale om denne Prygleparagraf, som findes i § 2, hvis den var kommen fra anden Side. Men hvor den end kommer fra, maa vi tale imod den, thi vi, for hvem det staa som et stort Tilbageskridt, maa tale imod det. Det er ikke en Bagatel, som nogle sige, det er et stort Principspørgsmaal, et vældig stort Principspørgsmaal, og derfor maa vi, som se saaledes paa Sagen, have Lov til at advare imod at gøre dette efter min Mening absolut uheldige Skridt.

Hvad er det, man vil gøre her? Det, der skal gøres, er først og fremmest at værgе Samfundet. Nu tror jeg ganske i Almindelighed, at der ikke er nogen Nød paa Færde, som der raabes saa meget om. Den Nervøsitet, den Ængstelse, der er kommen op ude blandt Folk, var maaske en Følge af Hjorthøj-Mordet, hvor en Pige ved høj lys Dag blev myrdet, uden at Morderen blev funden. En saadan Begivenhed vækker naturligvis Opsigt. Og kort efter forefaldt Ørsted-Mordet, hvor et abnormt, halvgalt Menneske forøvede en lignende Gerning. Men disse to Forbrydelser komme jo ikke ind under Lovforslaget. Og for øvrigt vil jeg protestere imod, at man ude paa Landet, f. Eks. i min Egn, kan sige, at den Slags Overfald paa sagesløs Person ere i Tiltagende. De ere tværtimod absolut i Aftagende. Spørg gamle Folk, som gaa fra Gaard til Gaard eller fra By til By. I tidligere Tid var der baade den ene og den anden By, som de ikke turde gaa igennem om Aftenen, fordi de enten risikerede at faa en Sten i Hovedet eller at blive slaaede. Det er ikke saaledes nu. I Virkeligheden ere vi nu naaede til en mere fremskreden Kultur, saa at der nu ikke er nær saa mange Overfald som før.

Er det imidlertid saaledes, som der bliver sagt, at der maa gøres noget, siger jeg, at det, som Samfundet da kan kræve, er, at det bliver sikret paa den Maade, at de Folk, som forstyrre Freden, blive spær-

rede inde, og jo længere man kan spærre dem inde, desto sikrere er man paa, at Freden bliver bevaret. Men, siger Ministeren: Det kan ikke nytte at spærre dem inde, selv om det er paa Livstid, det var bedre at give dem nogle Klø. Af hvilken Grund skulle de have Klø? Er det, for at det skal virke afskrækkende over for dem selv og andre? Dertil er jo at sige, at den Mand, som sidder paa Livstid, behøver man ikke at afskrække. Pryglestraffen skulde altsaa indføres for at virke afskrækkende paa de andre. Men hvis det virkelig virker afskrækkende at slaa Forbrydere, maa det jo ogsaa kunne virke afskrækkende i en Mængde andre Forhold. Jeg synes nu, at den Hypotese, som er opstillet, at Bøllerne ere saa bange for Klø, hvorfor denne Straf skulde virke særlig afskrækkende over for dem, er psykologisk set en ganske umulig Tanke. Jeg har hørt Herregaardskarle sige: Slaa bare væk paa mig, der er ikke et Sted paa min Krop, hvor der ikke er slaaet før: Jeg tror ikke, at Prygl virker afskrækkende over for den Slags Folk. Men hvis man mener, at Pryglestraffen virker afskrækkende over for de paagældende Forbrydere, maa den jo virke lige saa afskrækkende med Hensyn til andre Forbrydelser, f. Eks. Tyveri, Falsk, Bedrageri og lignende, og saa kunde denne Straf lige saa godt anvendes der. Nej, som Afskrækkelsesmiddel due Prygl aldeles ikke, dertil er denne Straf aldeles ubrugelig.

Man har saa sagt, at Samfundet skal hævne Forbrydelsen, og man har i denne Forbindelse talt om Kultur og Kristendom. Men Hævntanken er en absolut ukristelig Tanke, Hævntanken har aldrig nogen Sinde været af det gode. Denne Hævntanke har man anerkendt langt tilbage i Tiden, man er kommen bort fra den, og underligt skulde det være, om vi nu skulde komme dertil, at den Mand, som har voldt en anden Pine, skal selv pines. Denne Tanke kommer aldrig til at gøre noget godt, og jeg haaber, at de Herrer, som repræsentere Kristendommen, ville staa op og protestere. Jeg protesterer imod, at denne Tanke er kristelig. Jeg synes, det er noget unaturligt, at man her hører, at det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og flere andre skulde sige, at Kristendom-